

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา โทรศัพท์ ๑๐๗

ที่ นม ๗๒๘๐๕/

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

เรียน นายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

เรื่องเดิม

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายร่างข้อบัญญัติฯ เพื่อนำผลมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างข้อบัญญัติ จำนวน ๕ ฉบับ ดังนี้ ๑) เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว ๒) เรื่องการควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร ๓) เรื่องการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ๔) เรื่องการจัดการมูลฝอยทั่วไป ๕) เรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล

ข้อเท็จจริง

บัดนี้ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายเสร็จเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๕ ฉบับ ดังนี้

- ๑) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว
- ๒) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร
- ๓) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ
- ๔) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป
- ๕) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล

รายละเอียดปรากฏตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๗ ในการวิเคราะห์ผลกระทบ หน่วยงานของรัฐต้องกระทำอย่างรอบด้านและเป็นระบบ โดยให้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาและจัดทำเป็นรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายสำหรับการดำเนินการตามภารกิจนั้น
- (๒) ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น
- (๓) สิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่ต้องถูกจำกัด
- (๔) ภาระหรืออุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน อันเนื่องมาจากการมีกฎหมายนั้น

/๕. ผลกระทบต่องบประมาณ...(๒)

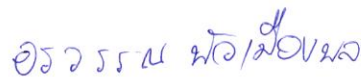
- (๕) ผลกระทบต่อประมาณ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ
- (๖) เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ หรือการกำหนดโทษอาญา รวมทั้งหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๗) หน่วยงานผู้รับผิดชอบ จำนวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ อุปกรณ์ และงบประมาณที่ต้องใช้ ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย
- (๘) การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ถ้ามี

มาตรา ๑๘ ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๖ และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบตามมาตรา ๑๗ ผ่านระบบกลาง และจะใช้วิธีอื่นใดด้วยก็ได้

ข้อพิจารณา

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำร่างข้อบัญญัติฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนด เห็นควรเปิดเผยรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายผ่านระบบกลางทางกฎหมาย และเว็บไซต์ของหน่วยงาน ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวอรอรณ บัวเมืองบล)

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเห็นของรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

พ.จ.ต.

(สมนึก ชื่นอิสรา)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

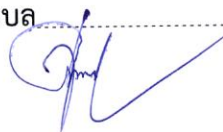
ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(นางสาวสุกัญญา ด่านกระโทก)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

ข้อพิจารณาสั่งการของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

(นายจำเริญ เปล้ากระโทก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ชื่อร่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๖

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ซึ่งได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้น โครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้มากที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยได้น้อมนำศาสตร์ของพระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งยึดหลัก ๓ ประการคือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” มาเป็นหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

๑) แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย สังคมจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์อันเป็นกติกาให้สังคมถือปฏิบัติเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐในการดำเนินนโยบายสาธารณะในนิติรัฐ รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะกระทำการใดที่กระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมีอำนาจตามกฎหมายที่ปวงชนหรือผู้แทนปวงชนให้ความเห็นชอบ การปฏิรูปกฎหมายจึงมุ่งเน้นเป้าประสงค์

เพื่อให้เกิดผลอันพึงประสงค์ในการมีกฎหมายที่ดีและมีเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตามหลักการของมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้มุ่งเน้นกิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาครัฐ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ๕ กิจกรรม คือ (๑) มีกลไกยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่สร้างภาระหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพของประชาชน เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม (๒) จัดให้มีกลไกทางกฎหมายเพื่อให้มีการพิจารณาปรับเปลี่ยนโทษทางอาญาที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงให้เป็นโทษปรับเป็นพินัย เพื่อลดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน (๓) จัดให้มีกลไกกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแล และบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย (๔) จัดให้มีกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมาย (๕) จัดทำประมวลกฎหมายเพื่อรวบรวมกฎหมายเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกันเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

๒) แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมของการพัฒนาทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศ ในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างมาก รัฐบาลปัจจุบันได้แสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับการปฏิรูป โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศขึ้นต่อเนื่องจากการมีสภาพปฏิรูปประเทศ และสภา สปช. ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา เพื่อทำหน้าที่ในการปฏิรูปประเทศเพื่อเกิดความสมดุลในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าประสงค์เพื่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในเรื่องขยะ น้ำเสีย คุณภาพอากาศที่แย่ง การร่อยหรอของความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ของประเทศ ซึ่งปัญหาดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม อันเนื่องจากปัจจัยต่างๆ เช่น นโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความต่อเนื่อง ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องล้าสมัย และมักไม่มีการบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม ความพยายามในการสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาเกษตร อุตสาหกรรม บริการท่องเที่ยว ล้วนส่งผลให้ปัญหาต่างๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขแต่กลับสะสมพอกพูนมากขึ้น กลายเป็นปัญหาที่ซับซ้อนต่อการแก้ไขมากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการในรูปแบบเดิมเพื่อแก้ไขปัญหาลงจึงไม่อาจดำเนินการแก้ปัญหาได้อย่างประสบผลได้ จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ให้เกิดการรักษา ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุล ช่วยแก้ไขปัญหานั้นที่เรื้อรัง มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่าง เป็นธรรม นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๓) แผนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข สนับสนุนให้การขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปด้านสาธารณสุข ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยการคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วย แนวทางการบูรณาการงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพในประเทศที่เป็นระบบ มีมาตรฐาน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง มั่นคง และยั่งยืน มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้บริโภคด้านสุขภาพ โดยดำเนินการภายใต้ ๓ แผนงาน/โครงการ คือ (๑) ทบทวน ออกแบบ โครงสร้าง กระบวนการ และ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครอง ผู้บริโภคด้านสุขภาพ (๒) จัดระบบการเยียวยาผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับผลกระทบจากการบริการด้านสุขภาพ และ (๓) สร้างเสริมให้ ผู้บริโภคมีความรู้เท่าทัน เกี่ยวกับการคุ้มครองบริการ และผลิตภัณฑ์สุขภาพด้านต่างๆ

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบปัญหาคืออะไร

อาหารเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ใช้ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ จึงต้องจัดหาอาหารที่มีคุณภาพมาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของร่างกาย เสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง แต่จากสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันทำให้พฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชาชนเปลี่ยนแปลงไป จากการปรุงประกอบอาหารเองที่บ้านมาเป็นการบริโภคอาหารนอกบ้าน ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการได้รับอาหารและน้ำที่ไม่สะอาดหรือมีการปนเปื้อนของเชื้อโรคและสารเคมีที่เป็นพิษ จนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าอุบัติการณ์ของการเกิดโรคมะเร็งมีอยู่ทุกปีซึ่งอาจมาจากสาเหตุต่างๆ หลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบที่นำมาใช้กระบวนการปรุงประกอบอาหาร สุขลักษณะของผู้ประกอบปรุง การเก็บถนอมอาหาร เป็นต้น จึงจำเป็นที่หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำกับดูแล โดยเฉพาะผู้ประกอบการสถานที่จำหน่ายอาหารที่จำหน่ายให้กับผู้บริโภคนำไปรับประทานได้ทันที เพื่อให้มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน ป้องกันประชาชนรับความเสี่ยงจากการบริโภคอาหารที่ปนเปื้อนที่จะเป็นสาเหตุของการเกิดโรค การควบคุมกำกับและการประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร มีความสำคัญที่จะต้องได้รับการควบคุมตรวจสอบสถานที่ตั้ง โครงสร้าง อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้การประกอบปรุงอาหาร การบริการ การจำหน่าย รวมทั้งระบบการกำจัดของเสียและสิ่งปฏิกูลมูลฝอยให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและหลักวิชาการ เพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภค

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

โดยที่การดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดสุขลักษณะในการดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร หลักเกณฑ์การแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการแจ้งให้ดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ (๑๙) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา จึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่องการควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดให้สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร อยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน

เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา จึงได้อำนาจอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมวให้เหมาะสมกับสภาพการของพื้นที่ในชุมชน จะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือนร้อนราคาจากสุนัขและแมว ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากโรคพิษสุนัขบ้าหรือโรคระบาดที่เกิดจากสุนัขและแมว

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมวในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แต่หากการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมวถือเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องร่วมมือกัน แนวทางหนึ่งที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหานี้ด้วยตัวเอง คือ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมวให้เหมาะสม ตลอดจนดูแลป้องกันมิให้เกิดโรคพิษสุนัขบ้าหรือโรคระบาดที่เกิดจากสุนัขและแมว โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้ดำเนินโครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัย จากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธานศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ซึ่งสามารถป้องกันอันตรายจากโรคพิษสุนัขบ้าหรือโรคระบาดที่เกิดจากสุนัขและแมวได้ในระดับหนึ่ง

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาอย่างไร (ถ้ามี) และดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

วิธีการจัดการสุนัขจรจัดในเมืองชิคาโก รัฐอิลลินอยด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกฎหมายและระบบการจัดการที่เข้มงวดเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง หากพบว่าสุนัขตัวไหนไม่มีเจ้าของจะต้องถูกจับและส่งตัวไปอยู่ใน Chicago Animal Care & Control เพื่อความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมือง และเตรียมดำเนินการขั้นตอนต่อไป ข้อปฏิบัติเมื่ออยากเลี้ยงสุนัข คือ สุนัขทุกตัวที่มีอายุตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไปต้องขึ้นทะเบียนกับทางเมือง ผังไมโครชิป และต้องซื้อประกันสุขภาพให้สุนัขด้วย นอกจากนี้ยังต้องพาสุนัขไปเดินเล่นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สุนัขมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี แต่เมื่อพาสุนัขไปเดินเล่นจะต้องเก็บอุจจาระของสุนัขให้เรียบร้อย มิเช่นนั้นจะต้องเสียค่าปรับเป็นเงิน \$๕๐-\$๕๐๐ เพราะทำให้พื้นที่สาธารณะเกิดความสกปรก และต้องมีเชือกจูงสุนัขตลอดเวลาที่พาออกไปเดินเล่นข้างนอก ถ้าหากไม่ทำตามอาจถูกปรับเป็นเงินสูงถึง \$๓๐๐ ในกรณีที่สุนัขไปกัดคนหรือสุนัขตัวอื่นจะต้องถูกปรับเป็นเงิน \$๓๐๐-\$๑๐,๐๐๐ ในเมืองชิคาโกมีการจัดพื้นที่ชายหาดไว้ ให้สุนัขเพื่อให้สุนัขสามารถลงเล่นน้ำได้ โดยไม่ปะปนกันชายหาดสำหรับคน โดยมีข้อกำหนดว่าสุนัขต้องมี สุขภาพแข็งแรง มีภูมิคุ้มกันที่ดี ได้รับการฉีดวัคซีนครบตามที่แพทย์สั่ง และยังต้องมีใบอนุญาตที่ออกโดยสัตวแพทย์เพื่อป้องกันการแพร่กระจายโรคไปสู่สุนัขตัวอื่น หากในกรณีที่สุนัขมีลูกแล้วไม่สามารถเลี้ยงได้ ทางเมืองมีนโยบายการทำหมันให้สัตว์ในราคาที่ไม่แพง หากสุนัขเกิดมาแล้วเจ้าของเลี้ยงไม่ไหวจะมีการประกาศหาผู้รับอุปการะสุนัข แต่ถ้าไม่สามารถหาใครมาเลี้ยงได้ สุนัขเกิดใหม่จะถูกรวมแก๊งให้ตายอย่างสงบหรือถูกฉีดยาตาย ในปัจจุบันในเมืองชิคาโกมีองค์กรหลายองค์กรที่รับดูแลสัตว์ที่ไม่มีที่พึ่งและช่วยหาบ้านใหม่ให้ เพื่อเป็นการลดปัญหาประชากรของสัตว์ไร้บ้าน และปรับนโยบายสวัสดิการของสัตว์ให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีมีการณรงค์ให้ความรู้กับคน เช่น เรื่องการทำหมันสัตว์ การรับอุปการะสัตว์ไร้บ้านเหล่านั้นแทนการซื้อสัตว์เลี้ยงใหม่มาเลี้ยง การเป็นอาสาสมัครให้กับองค์กร บริจาคเงินช่วยเหลือ รับอุปการะเป็นครอบครัวใหม่ให้สุนัขและแมว การ

เอื้อเพื่อสถานที่พักพิงชั่วคราว เป็นต้น (เบญจมาศ สุนนทะนาม และหัชชากร วงศ์สายัณห์ (๒๕๖๑) ศึกษาเรื่องนโยบายเรื่องศูนย์จรจัดของ กรุงเทพมหานคร : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกรุงเทพมหานครกับเมืองซิดนีย์) โดยปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาล้ายคลึงกับประเทศไทย ซึ่งต้องกำหนดนโยบายและมีกฎหมายบังคับใช้ให้เกิดรูปธรรม

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ร่างข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ประชาชนและเจ้าของหรือผู้ครอบครองสุนัขและ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ รวมถึงกำหนดมาตรฐานสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

(๑) มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยการลงพื้นที่ตามแผนการรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะคลอง หมู่ที่ ๑ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองตะคลอง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุ่มปึก หมู่ที่ ๒ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหนองตะลุ่มปึก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๙	ราย

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิง หมู่ที่ ๓ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองปลิง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๖	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๖	ราย

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองบัวศาลา หมู่ที่ ๔ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองบัวศาลา

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๔	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๔	ราย

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านอ่างหนองแหน หมู่ที่ ๕ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านอ่างหนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๓	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๓	ราย

วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองโสมง หมู่ที่ ๖ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองโสมง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๙	ราย

วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านใหม่หนองแหน หมู่ที่ ๗ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านใหม่หนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตาก หมู่ที่ ๘ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตาก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๒	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๒	ราย

วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิงใหม่ หมู่ที่ ๙ ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสุขกมล

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๐	ราย

วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุมปุ๊กใหม่ หมู่ที่ ๑๐ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตะลุมปุ๊กใหม่

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๕	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๕	ราย

(๒) มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบกลางทางกฎหมาย จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลการรับฟังความคิดเห็น คือ ไม่มีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขและแมว ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้ดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังนี้

(๑) การเตรียมการจัดทำโครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัย จากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธาน ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพะเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี

(๒) การเตรียมการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓) การเตรียมความพร้อมในการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้เตรียมการประชาสัมพันธ์ชี้แจงรายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบัญญัติ รวมทั้งแนวทางการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบรายละเอียด แนวทางการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว แนวทางการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า และแนวทางการควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมวให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

- งบประมาณดำเนินโครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัย จากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธาน ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพะเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ตั้งไว้ ๒๓๐,๐๐๐ บาท

- อัตราค่าเลี้ยงที่ต้องใช้ ๙ อัตรา อัตราค่าเลี้ยงที่มีอยู่แล้ว ๕ อัตรา (ข้าราชการ ๔ อัตรา และพนักงานจ้าง ๑ อัตรา) อัตราค่าเลี้ยงที่ต้องเพิ่มขึ้น ๔ อัตรา (ข้าราชการ ๓ อัตรา และพนักงานจ้าง ๑ อัตรา)

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ (ไม่มี)

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ร่างข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อให้ประชาชนและเจ้าของหรือผู้ครอบครองสุนัขและแมว ดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว ดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า และดำเนินการควบคุมการเลี้ยงสุนัขและแมวให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ (ไม่มี)

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ (ไม่มี)

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา และการให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการใช้ระบบอนุญาต อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๒๙ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของ ราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่าย เกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลา ดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่า เสียงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์ ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และ เจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการ เสียงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วน ท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่ เห็นสมควรได้

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการใช้ระบบคณะกรรมการ อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขและคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด โดย ให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

คณะกรรมการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ คือ ๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงานและมาตรการเกี่ยวกับการ สาธารณสุข และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใดๆ เกี่ยวกับการสาธารณสุข ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ๒) ศึกษา วิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการสาธารณสุข ๓) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และต่อ ราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ๕) กำหนดโครงการและประสานงานระหว่างส่วนราชการและราชการส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ๖) ควบคุม สอดส่องการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อรายงานต่อรัฐมนตรี (๖/๑) ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุข กรุงเทพมหานครในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และ ๗) ปฏิบัติการอื่น ใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด คือ ๑) ดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการตามมาตรา ๑๐(๑) ๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการ สาธารณสุขตามที่รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการมอบหมาย ๓) ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น และให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด ๔) ประสานงาน สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการของส่วนราชการและราชการส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตาม โครงการที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ๕) สอดส่องหรือกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อ

รายงานต่อคณะกรรมการ ๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุขและการ อนามัยสิ่งแวดล้อม ๗) ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมอนามัยตาม มาตรา ๘/๑ ๘) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา และ ๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด หรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการกำหนดโทษทางอาญา แต่อย่างไรก็ดีพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามไว้อย่างชัดเจนในแต่ละกรณีแล้ว

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจกรรมทางปกครอง

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้จัดทำคู่มือการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

(นายจำเริญ เป็ล้ากระโทก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

วันที่ ๓๐ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ชื่อร่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๖

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ซึ่งได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้น โครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยได้น้อมนำศาสตร์ของพระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งยึดหลัก ๓ ประการคือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” มาเป็นหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

๑) แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย สังคมจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์อันเป็นกติกาให้สังคมถือปฏิบัติเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐในการดำเนินนโยบายสาธารณะในนิติรัฐ รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะกระทำการใดที่กระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมีอำนาจตามกฎหมายที่ปวงชนหรือผู้แทนปวงชนให้ความเห็นชอบ การปฏิรูปกฎหมายจึงมุ่งเน้นเป้าประสงค์

เพื่อให้เกิดผลอันพึงประสงค์ในการมีกฎหมายที่ดีและมีเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตามหลักการของมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้มุ่งเน้นกิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาครัฐ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ๕ กิจกรรม คือ (๑) มีกลไกยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่สร้างภาระหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพของประชาชน เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม (๒) จัดให้มีกลไกทางกฎหมายเพื่อให้มีการพิจารณาปรับเปลี่ยนโทษทางอาญาที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงให้เป็นโทษปรับเป็นพินัย เพื่อลดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน (๓) จัดให้มีกลไกกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแล และบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย (๔) จัดให้มีกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมาย (๕) จัดทำประมวลกฎหมายเพื่อรวบรวมกฎหมายเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกันเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

๒) แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมของการพัฒนาทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศ ในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างมาก รัฐบาลปัจจุบันได้แสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับการปฏิรูป โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศขึ้นต่อเนื่องจากการมีสภาพปฏิรูปประเทศ และสภา สปช. ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา เพื่อทำหน้าที่ในการปฏิรูปประเทศเพื่อเกิดความสมดุลในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าประสงค์เพื่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในเรื่องขยะ น้ำเสีย คุณภาพอากาศที่แย่ง การร่อยหรอของความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ของประเทศ ซึ่งปัญหาดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น นโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความต่อเนื่อง ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องล้าสมัย และมักไม่มีการบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม ความพยายามในการสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาเกษตร อุตสาหกรรม บริการท่องเที่ยว ล้วนส่งผลให้ปัญหาต่างๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขแต่กลับสะสมพอกพูนมากขึ้น กลายเป็นปัญหาที่ซับซ้อนต่อการแก้ไขมากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการในรูปแบบเดิมเพื่อแก้ไขปัญหาจึงไม่อาจดำเนินการแก้ปัญหาได้อย่างประสบผลได้ จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ให้เกิดการรักษา พื้นฟู และใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุล ช่วยแก้ไขปัญหาที่เรื้อรัง มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่าง เป็นธรรม นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๓) แผนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ได้แก่ ๑) เพื่อพัฒนาระบบงาน P&P ให้มีเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ ๒) เพื่อให้อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดและอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีเพิ่มขึ้น ดำเนินการภายใต้ ๕ แผนงาน/โครงการ คือ (๑) การปรับปรุงโครงสร้างการทำงานด้านการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค (๒) การปรับปรุงระบบงบประมาณของงานด้านส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรค (๓) การทบทวนและปรับปรุงกฎหมาย (๔) การพัฒนา กำลังคนด้าน P&P และ (๕) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบปัญหาคืออะไร

ปัจจุบันปัญหาสุนัขจรจัดและแมวจรจัด เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบในด้านต่างๆ ต่อภาพรวมของประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (๒๕๖๒, ๓) ได้อธิบายถึงผลกระทบของจากปัญหาสุนัขจรจัดไว้ดังนี้

๑) ผลกระทบทางสาธารณสุข

- เป็นพาหะของโรคติดต่อ เนื่องจากสุนัขจรจัดมักอาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนเพราะมีแหล่งอาหารในการดำรงชีวิต ทำให้สุนัขจรจัดระหว่างสัตว์และคน เช่น โรคแท้งติดต่อ โรคพยาธิติตหมา โรคเชื้อรา โรคพยาธิลำไส้ โรคเลปโตสไปโรซิส โรคหลอดลมอักเสบติดต่อรวมถึงโรคพิษสุนัขบ้า สำหรับโรคพิษสุนัขบ้า เป็นโรคติดต่อในระบบประสาทจากสัตว์สู่คนที่อันตรายร้ายแรงถึงชีวิต ผู้ที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าจะเสียชีวิตเกือบทุกราย เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มียาที่ใช้ในการรักษา แต่ก็สามารถป้องกันได้โดยการฉีดวัคซีน โรคพิษสุนัขบ้าติดต่อโดยการสัมผัสกับน้ำลายจากการถูกกัด ข่วน หรือเลียบริเวณที่มีบาดแผลรอยถลอกหรือ รอยขีดข่วน หรือถูกเลียบริเวณเยื่อตา หรือปาก เป็นต้น (โรงพยาบาลศิริราชปิยมหาราชการุณย์, ๒๕๖๑)

- เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน เนื่องจากสุนัขจรจัดมักจะวิ่งไปมา บางครั้งเข้าไปในบริเวณบนท้องถนน ได้ ทำให้รถที่สัญจรไปมาต้องหักหลบหรือเฉี่ยวชนจนเกิดอุบัติเหตุ และในบางครั้งสุนัขจรจัดมักจะวิ่งไล่รถที่วิ่งผ่านไปมาจนทำให้เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งอาจจะบาดเจ็บเล็กน้อยหรือ รุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้

๒) ผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม เสียงเห่าของสุนัขจรจัด นอกจากจะเป็นที่มาของเหตุเดือดร้อนรำคาญโดยตรงแล้วยังอาจ ส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยของมนุษย์ได้เช่นกัน ดังที่ทราบกันดีว่าเวลา กลางคืนเป็นเวลาที่ร่างกายของ มนุษย์จะอาศัยช่วงการนอนหลับในการซ่อมแซม และฟื้นฟูการทำงานของ ระบบต่างๆ ในร่างกาย การนอน หลับอย่างเพียงพอจึงเป็นปัจจัยสำคัญของการมีสุขอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ เสียงเห่า หอนของสุนัขในเวลากลางคืนจึงไม่เพียงส่งผลกระทบต่อ การนอนหลับโดยตรง เท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อ กระบวนการซ่อมแซมและฟื้นฟูการทำงานของร่างกาย ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่เพิ่มความ เสี่ยงต่อการเกิดโรค เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคนอนไม่หลับ โรคเครียด และโรคซึมเศร้า เป็นต้น

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมว ให้เหมาะสมกับสภาพการของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสุนัขและแมว เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความ เป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากโรคพิษสุนัขบ้าหรือโรค ระบาดที่เกิดจากสุนัขและแมว

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและ หน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ (๒๑) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหารในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยได้จัดทำโครงการสุขาภิบาลอาหาร แต่หากต้องอาศัยความร่วมมือของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) เจ้าหน้าที่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ที่มีหน้าที่ในการจัดการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการค้าอาหาร ตรวจสอบ แนะนำให้ผู้ประกอบการค้าอาหาร ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ทางวิชาการ ทั้งยังมีหน้าที่เผยแพร่ความรู้ให้แก่กลุ่มผู้บริโภค ให้มีความรู้และรู้จักพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค หากมีเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค เจ้าหน้าที่ก็ต้องรีบดำเนินการแก้ไข ให้ผู้ประกอบการค้าอาหารดำเนินการให้ถูกต้อง เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ๒) ผู้ประกอบกิจการด้านอาหาร หมายถึง ผู้ปรุงประกอบ และจำหน่าย อาหาร ต้องปฏิบัติให้ได้มาตรฐานหรือข้อกำหนดที่ทางราชการได้กำหนดไว้ หากปฏิบัติได้ถูกต้องก็จะได้รับการรับรองจากทางราชการ และเพื่อความเข้มแข็งของผู้ประกอบการค้าอาหารก็อาจมีการรวมตัวเป็นชมรม สมาคม เพื่อร่วมกันดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายของทางราชการ ๓) ผู้บริโภค หมายถึง ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งต้องมีความรู้ในเรื่องการเลือกบริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัยจากสถานที่ที่ได้มาตรฐาน และทำหน้าที่เป็น Food Spy (สายลับอาหารปลอดภัย) หากพบปัญหาจากสถานที่ผลิตหรือผู้ปรุงประกอบอาหารที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง มีผลต่อความสะอาด ปลอดภัย ของอาหาร ก็ให้แจ้งเบาะแสหรือร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในพื้นที่นั้นๆ หรืออาจรวมตัวเป็นชมรมผู้บริโภค เพื่อพิทักษ์สิทธิ/ต่อรองกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาได้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

กฎหมายการปรับปรุงความปลอดภัยด้านอาหารให้ทันสมัยของสหรัฐอเมริกา (Food Safety Modernization Act : FSMA)

สหรัฐอเมริกา ได้ประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงความปลอดภัยด้านอาหารให้ทันสมัย (Food Safety Modernization Act : FSMA) อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๔ หลังจากประธานาธิบดีโอบามาลงนามรับรอง กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อปฏิรูประบบการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหาร โดยได้เปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมสาระสำคัญของกฎหมายความปลอดภัยด้านอาหารฉบับปัจจุบัน (The Federal Food Drug, and the Cosmetic Act of ๑๙๓๘) อีกทั้ง เพิ่มอำนาจให้แก่สำนักงานอาหารและยา หรือ US FDA (US Food and Drug Administration) ในการบังคับใช้กฎระเบียบต่างๆ กับผู้ประกอบการควบคุมและตรวจสอบกระบวนการผลิตสินค้าอาหารให้เข้มงวดมากขึ้น เพื่อเน้นให้การควบคุมเป็นมาตรการเชิงป้องกัน (preventive measure) แทนการตอบโต้ภายหลังเกิดปัญหา

กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงความปลอดภัยด้านอาหารให้ทันสมัย [Food Safety Modernization Act (FSMA)] ของ FDA มุ่งเน้นที่การป้องกันการปนเปื้อนอาหารโดยเจตนาจากการกระทำที่มุ่งสร้างอันตรายในวงกว้างต่อ สาธารณสุข รวมทั้งการก่อการร้ายที่มีเป้าหมายอยู่ที่การผลิตอาหาร แม้การกระทำดังกล่าวจะไม่ได้เกิดขึ้นบ่อย แต่ก็สามารถนำไปสู่การเจ็บป่วย การเสียชีวิต และการหยุดชะงักทางเศรษฐกิจของการผลิตอาหารที่ขาดกลยุทธ์ในการลดผลกระทบนั้น แทนที่จะเป็นการมุ่งเน้นไปที่อาหารหรืออันตรายแบบเฉพาะเจาะจง กฎระเบียบนี้บังคับใช้กลยุทธ์การลดผลกระทบ (การลดความเสี่ยง) สำหรับกระบวนการต่างๆ ในโรงงานอาหารที่จดทะเบียนไว้ กฎระเบียบที่ระบุนี้ออกเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในกฎระเบียบฉบับสมบูรณ์นี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม ตามที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร้องขอ หรือเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นสำหรับโรงงานอาหารในการกำหนดวิธีการที่พวกเขาใช้ในการประเมินโรงงานของตนเอง รวมทั้งการนำกลยุทธ์ในการลดผลกระทบมาใช้ และเพื่อให้แน่ใจได้ว่ากลยุทธ์การลดผลกระทบนั้นได้ผลตามที่คาดหวัง ในการพัฒนากฎระเบียบนี้ FDA ได้ทำงานร่วมกับประชาคมข่าวกรองและพิจารณาการประเมินภาวะ

ความเสี่ยงที่กระทำขึ้นร่วมกันกับวงการอุตสาหกรรมอาหาร ในขณะที่การกระทำการปนเปื้อนโดยเจตนาอาจเกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย เช่น การกระทำจากลูกจ้างที่ไม่พอใจหรือการปนเปื้อนที่มีแรงจูงใจทางด้านเศรษฐกิจ แต่เป้าหมายของกฎระเบียบนี้คือเพื่อป้องกันการกระทำที่มุ่งสร้างอันตรายในวงกว้าง การปนเปื้อนในเชิงเศรษฐกิจจะถูกจัดการตามกฎระเบียบในการควบคุมเชิงป้องกันฉบับสมบูรณ์สำหรับอาหารของมนุษย์และสัตว์

กฎระเบียบนี้ครอบคลุมใครบ้าง กฎระเบียบนี้บังคับใช้กับบริษัททั้งในประเทศและต่างประเทศที่จำเป็นต้องจดทะเบียนกับ FDA ว่าเป็นโรงงานอาหารภายใต้กฎหมายอาหาร ยา และเครื่องสำอาง [Federal Food, Drug, and Cosmetic Act (FD&C)] ของรัฐบาลกลาง โดยมีข้อยกเว้นตามที่ระบุไว้ในรายการกฎระเบียบนี้ถูกออกแบบมาเพื่อครอบคลุมบริษัทขนาดใหญ่ที่ผลิตสินค้าเพื่อคนจำนวนมาก ซึ่งยกเว้นบริษัทขนาดเล็ก โดยปัจจุบันมีบริษัทภายใต้การครอบคลุม ๓,๔๐๐ บริษัทที่มีโรงงานอาหาร ๙,๘๐๐ แห่ง

ข้อกำหนดสำคัญ เนื่องจากนี่เป็นครั้งแรกที่บริษัทต่างๆ จำเป็นต้องสร้างแผนป้องกันความปลอดภัยด้านอาหาร FDA จึงมีมาตรการที่คล้ายคลึงกับระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤติที่ต้องควบคุม [Hazard Analysis Critical Control Point (HACCP)] ซึ่งเป็นมาตรการที่ถูกนำมาใช้ในวงการอุตสาหกรรม เพื่อระบุประเมิน และควบคุมอันตรายต่อความปลอดภัยด้านอาหาร กฎระเบียบ ของ FSMA ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของการป้องกันต่างๆ เหล่านั้น โรงงานแต่ละแห่งที่อยู่ภายใต้การควบคุมจำเป็นต้องจัดเตรียมและบังคับใช้แผนป้องกันความปลอดภัยด้านอาหาร แผนป้องกันที่เขียนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรนี้จะต้องกำหนดภาวะความเสี่ยงต่างๆ และขั้นตอนของกระบวนการที่สามารถดำเนินการได้ รวมทั้งกระบวนการในการติดตามการดำเนินการแก้ไขและการตรวจสอบการป้องกันความปลอดภัยด้านอาหาร โดยจำเป็นต้องมีการประเมินซ้ำทุกๆ สามปี หรือเมื่อบรรลุตามเกณฑ์แบบเฉพาะเจาะจง และเมื่อพบว่ากลยุทธ์การลดผลกระทบไม่ได้ถูกดำเนินการอย่างเหมาะสม

การประเมินภาวะความเสี่ยง คือการระบุภาวะความเสี่ยงและขั้นตอนของกระบวนการที่สามารถดำเนินการได้สำหรับอาหารแต่ละประเภทที่ถูกผลิต นำมาผ่านกระบวนการบรรจุลงบรรจุภัณฑ์หรือจัดเก็บไว้ในโรงงานอาหาร สำหรับแต่ละจุดขั้นตอนหรือกระบวนการภายในโรงงานจะต้องทำการประเมินองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้ ๑) ความรุนแรงและระดับของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับสาธารณสุข ซึ่งรวมถึงการพิจารณาปริมาณของสินค้า จำนวนของบริการ ปริมาณการสัมผัส ความเสี่ยง ความเร็วที่อาหารเคลื่อนที่ผ่านระบบการกระจายสินค้า สารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และปริมาณของสารแต่ละชนิดที่สามารถทำให้ติดเชื้อ/ถึงแก่ชีวิตได้ รวมทั้งปริมาณการเจ็บป่วยและการเสียชีวิตที่อาจเกิดขึ้น ๒) ระดับของการเข้าถึงสินค้าทางกายภาพ สิ่งต่างๆ ที่ต้องพิจารณา ได้แก่ การมีแนวกันเชิงกายภาพ เช่น รั้ว ลูกกรง ประตู ฝาปิด ซิล และฝาครอบ ๓) ความสามารถในการทำให้สินค้าปนเปื้อนได้สำเร็จ (ที่มา: <https://www.fda.gov/media/๑๐๒๒๕๖/download>)

โดยปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาคือคล้ายคลึงกับประเทศไทย ซึ่งต้องกำหนดนโยบายและมีกฎหมายบังคับใช้ให้เกิดรูปธรรม

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ร่างข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ประชาชนผู้ประกอบการสถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่สะสมอาหาร รวมทั้งกระบวนการขออนุญาตประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่สะสมอาหาร โดยมีการใช้มาตรการในการควบคุมตั้งแต่การพิจารณาอนุญาต ตรวจสอบระหว่างประกอบการ บังคับให้เป็นไปตามกฎหมายโดยการแนะนำ ออกคำสั่ง โดยหากฝ่าฝืนก็จะมีบทลงโทษและไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้เพื่อดูแลควบคุมกำกับกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารตามมาตรการด้านกฎหมาย ลดความเสี่ยงของการบริโภคอาหารจากสถานที่จำหน่ายอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ทำให้เกิดความปลอดภัยในการบริโภคอาหารของประชาชน

ข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

(๑) มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยการลงพื้นที่ตามแผนการรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะคลอง หมู่ที่ ๑ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองตะคลอง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุ่มปึก หมู่ที่ ๒ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหนองตะลุ่มปึก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๙	ราย

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิง หมู่ที่ ๓ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองปลิง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๖	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๖	ราย

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองบัวศาลา หมู่ที่ ๔ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองบัวศาลา

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๔	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๔	ราย

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านอ่างหนองแหน หมู่ที่ ๕ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านอ่างหนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๓	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๓	ราย

วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองโสมง หมู่ที่ ๖ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองโสมง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๙	ราย

วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านใหม่หนองแหน หมู่ที่ ๗ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านใหม่หนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตาก หมู่ที่ ๘ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตาก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๒	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๒	ราย

วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิงใหม่ หมู่ที่ ๙ ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสุขกมล

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๐	ราย

วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุมปุ๊กใหม่ หมู่ที่ ๑๐ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตะลุมปุ๊กใหม่

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๕	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๕	ราย

(๒) มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบกลางทางกฎหมาย จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลการรับฟังความคิดเห็น คือ ไม่มีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ข้อบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการ สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสิร์ฟอาหาร หรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ หลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น วัตถุประสงค์ที่นำมาใช้กระบวนการปรุงประกอบอาหาร สุขลักษณะของผู้ประกอบปรุง การเก็บถนอมอาหาร โดยเฉพาะผู้ประกอบการสถานที่จำหน่ายอาหารที่จำหน่ายให้กับผู้บริโภคนำไปรับประทานได้ทันที ซึ่งให้มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนจากการบริโภคอาหารที่ปนเปื้อนที่เป็นสาเหตุของการเกิดโรค และเป็นการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภค

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้ดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังนี้

(๑) การเตรียมการจัดทำโครงการสุขาภิบาลอาหาร

(๒) การเตรียมการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง ควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสิร์ฟอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓) การเตรียมความพร้อมในการประเมินสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสิร์ฟอาหาร อัตราค่าธรรมเนียม และการออกใบอนุญาต

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้เตรียมการประชาสัมพันธ์ชี้แจงรายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบัญญัติ รวมทั้งแนวทางในการประเมินสถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่สะสมอาหาร อัตราค่าธรรมเนียม และการออกใบอนุญาตดังกล่าว เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบรายละเอียดและแนวทางการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

- งบประมาณดำเนินโครงการสุขภาพอาหาร ตั้งไว้ ๓๐,๐๐๐ บาท
- อัตราค่าจ้างที่ต้องใช้ ๙ อัตรา อัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้ว ๕ อัตรา (ข้าราชการ ๔ อัตรา และพนักงานจ้าง ๑ อัตรา) อัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่มขึ้น ๔ อัตรา (ข้าราชการ ๓ อัตรา และพนักงานจ้าง ๑ อัตรา)

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ (ไม่มี)

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ร่างข้อบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานวิธีการปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการสถานที่จำหน่ายอาหาร รวมทั้งกระบวนการขออนุญาตประกอบการสถานที่จำหน่ายอาหาร ผู้ประกอบการควรจะต้องรับรู้ข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง การใช้มาตรการในการควบคุมตั้งแต่การพิจารณาอนุญาต ตรวจสอบระหว่างประกอบการ บังคับให้เป็นไปตามกฎหมายโดยการแนะนำ ออกคำสั่ง หากฝ่าฝืนก็จะมีบทลงโทษและไม่ต่ออายุใบอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อดูแลควบคุมกำกับกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารตามมาตรการด้านกฎหมาย ลดความเสี่ยงของการบริโภคอาหารจากสถานที่จำหน่ายอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ทำให้เกิดความปลอดภัยในการบริโภคอาหารของประชาชนในพื้นที่

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาวะ (ไม่มี)

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ (ไม่มี)

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา และการให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

การดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เนื่องจากเป็นการให้บริการที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และเกี่ยวข้องกับมาตรฐานสภาวะสิ่งแวดล้อมรวมถึงความสะอาด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการใช้ระบบคณะกรรมการ อย่างไรก็ตามก็ดีพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขและคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

คณะกรรมการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ คือ ๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงานและมาตรการเกี่ยวกับการสาธารณสุข และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใดๆ เกี่ยวกับการสาธารณสุขตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ๒) ศึกษา วิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการสาธารณสุข ๓) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ๕) กำหนดโครงการและประสานงานระหว่างส่วนราชการและราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ๖) ควบคุม สอดส่องการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อรายงานต่อรัฐมนตรี (๖/๑) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และ ๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด คือ ๑) ดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการตามมาตรา ๑๐(๑) ๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามที่รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการมอบหมาย ๓) ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น และให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด ๔) ประสานงาน สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการของส่วนราชการและราชการส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามโครงการที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ๕) สอดส่องหรือกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อ รายงานต่อคณะกรรมการ ๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุขและการ อนามัยสิ่งแวดล้อม ๗) ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ของอธิบดีกรมอนามัยตาม มาตรา ๘/๑ ๘) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้อภัยคำหรือ ให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา และ ๙) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด หรือคณะกรรมการ สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการกำหนดโทษทางอาญา แต่อย่างไรก็ดีพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามไว้อย่างชัดเจนในแต่ละกรณีแล้ว

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจกรรมทางปกครอง

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้จัดทำคู่มือการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และคู่มือควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร โดยกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการ ตรวจสอบประเมินมาตรฐานสถานประกอบการ เพื่อสุขภาพก่อนการเสนอผู้อนุญาตพิจารณา เพื่อให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนเพื่อกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการตรวจสอบและประเมินอัตราค่าธรรมเนียมหรือกำหนดมาตรฐานผู้ดำเนินการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

(นายจำเริญ เปล้ากระโทก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

วันที่ ๓๐ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ชื่อร่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๖

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ซึ่งได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้น โครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยได้น้อมนำศาสตร์ของพระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งยึดหลัก ๓ ประการคือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” มาเป็นหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

๑) แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย สังคมจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์อันเป็นกติกาให้สังคมถือปฏิบัติเพื่อรักษาความสงบ เรียบร้อย และเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐในการดำเนินนโยบายสาธารณะในนิติรัฐ รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะกระทำการใดที่กระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมีอำนาจตามกฎหมายที่ปวงชนหรือผู้แทนปวงชนให้ความเห็นชอบ การปฏิรูปกฎหมายจึงมุ่งเน้นเป้าประสงค์

เพื่อให้เกิดผลอันพึงประสงค์ในการมีกฎหมายที่ดีและมีเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตามหลักการของมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้มุ่งเน้นกิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาครัฐ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ๕ กิจกรรม คือ (๑) มีกลไกยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่สร้างภาระหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพของประชาชน เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม (๒) จัดให้มีกลไกทางกฎหมายเพื่อให้มีการพิจารณาปรับเปลี่ยนโทษทางอาญาที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงให้เป็นโทษปรับเป็นพินัย เพื่อลดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน (๓) จัดให้มีกลไกกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแล และบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย (๔) จัดให้มีกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมาย (๕) จัดทำประมวลกฎหมายเพื่อรวบรวมกฎหมายเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกันเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

๒) แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมของการพัฒนาทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศ ในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างมาก รัฐบาลปัจจุบันได้แสดงเจตนาที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับการปฏิรูป โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศขึ้นต่อเนื่องจากการมีสภาปฏิรูปประเทศ และสภา สปช. ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา เพื่อทำหน้าที่ในการปฏิรูปประเทศเพื่อเกิดความสมดุลในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าประสงค์เพื่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในเรื่องขยะ น้ำเสีย คุณภาพอากาศที่แย่ง การร่อยหรอของความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ของประเทศ ซึ่งปัญหาดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม อันเนื่องจากปัจจัยต่างๆ เช่น นโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความต่อเนื่อง ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องล้าสมัย และมักไม่มีการบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม ความพยายามในการสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาเกษตร อุตสาหกรรม บริการท่องเที่ยว ล้วนส่งผลให้ปัญหาต่างๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขแต่กลับสะสมพอกพูนมากขึ้น กลายเป็นปัญหาที่ซับซ้อนต่อการแก้ไขมากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการในรูปแบบเดิมเพื่อแก้ไขปัญหาก็ไม่อาจดำเนินการแก้ปัญหาได้อย่างประสบผลได้ จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ให้เกิดการรักษา ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุล ช่วยแก้ไขปัญหาก็จริงจัง มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบปัญหาคืออะไร

ปัจจุบันปัญหาขยะกำลังเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ ประชากรส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการคัดแยกขยะ รวมถึงการกำจัดขยะที่ถูกวิธี ประกอบกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีจำนวนมาก โดยสาเหตุเกิดจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและการขยายตัวของชุมชนเมือง จะพบว่าปัญหาขยะสะสมกลายเป็นวิกฤตในการจัดการขยะมูลฝอยและทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสภาพความเป็นอยู่ในสังคมมากมาย โดยเฉพาะประชาชนเมื่อทิ้งขยะลงในถังแล้วกลับไม่รู้ว่าจะขยะเหล่านั้นอาจไปส่งผลกระทบต่อผู้อื่น รวมถึงระบบนิเวศได้ง่ายๆ เพราะขยะหลากหลายรูปแบบจะถูกนำไปกองทับถมรวมกันโดยที่ไม่ได้ถูกแยกประเภทตั้งแต่แรก สิ่งที่ปะปนอยู่ในกองขยะเหล่านั้นอาจกลายเป็นแหล่งเชื้อโรคและแบคทีเรียขนาดใหญ่ที่สามารถแพร่เชื้อให้กับผู้ที่สัมผัสกับขยะเหล่านั้นโดยตรงได้ นอกจากนี้ขยะมูลฝอยเป็นขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้งานได้อีก การจัดการมูลฝอยทั่วไปที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

การจัดการมูลฝอยทั่วไปที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการมูลฝอยทั่วไปมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการมูลฝอยทั่วไป หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการและอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ (๑๗) เกี่ยวกับการ รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และ (๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา จึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๒ และ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่องการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดให้การดำเนินการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป อยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ และมีมาตรฐาน

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แต่หากการจัดการขยะถือเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องร่วมมือกัน แนวทางหนึ่งที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาได้ด้วยตัวเอง คือ การแยกขยะก่อนทิ้ง โดยการแยกขยะอย่างถูกวิธีสามารถแยกตามประเภทของขยะได้ ๔ ประเภท ดังนี้

๑) ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือ มูลฝอยอินทรีย์ คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่ไม่รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ ขยะย่อยสลายนี้เป็นขยะที่พบมากที่สุด โดยพบมากถึง ๖๔ เปอร์เซ็นต์ ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ และถังรองรับขยะย่อยสลาย คือ ถังสีเขียว และสำหรับห้างร้านหรือห้างสรรพสินค้าจะมีรถบรรทุกขยะสำหรับบรรทุกขยะประเภทนี้โดยเฉพาะตลอดจนจัดทำโครงการรณรงค์การสร้างถังขยะอินทรีย์ไว้ใช้สำหรับครัวเรือน

๒) ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยนำมาใช้ใหม่ คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุเหลือใช้ที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋องเครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น ขยะรีไซเคิลนี้เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่สองในกองขยะ โดยพบประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ และถังรองรับขยะรีไซเคิล คือ ถังสีเหลือง

๓) ขยะอันตราย (Hazardous waste) หรือ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน คือ ขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น ขยะอันตรายนี้เป็นขยะที่มักพบได้น้อยที่สุด โดยพบประมาณ ๓ เปอร์เซ็นต์ ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ และถังรองรับขยะอันตราย คือ ถังสีส้ม

๔) ขยะทั่วไป (General waste) หรือ มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยาก และไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ของบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร พอลีสตีรีนอาหาร เป็นต้น ขยะทั่วไปนี้เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับขยะอันตราย โดยพบประมาณ ๓ เปอร์เซ็นต์ ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ และถังรองรับขยะทั่วไป คือ ถังสีน้ำเงิน

๕) ขยะติดเชื้อ (Infectious waste) หรือ มูลฝอยติดเชื้อ คือ ขยะมูลฝอยที่เกิดจากกระบวนการรักษาพยาบาลการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์การให้ภูมิคุ้มกัน การทดลองเกี่ยวกับโรค ซึ่งจะมีหรืออาจมีเชื้อโรคปะปนอยู่ ถ้ามีการสัมผัสจะทำให้เกิดโรค เช่น หน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว ชุดตรวจ ATK อุปกรณ์ทางการแพทย์ เข็มฉีดยา สำลี ผ้าพันแผล คือ ถังสีแดง

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

สิงคโปร์หรือชื่ออย่างเป็นทางการ “สาธารณรัฐสิงคโปร์” มีภูมิประเทศที่เป็นเกาะขนาดเล็กในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขนาดพื้นที่รวม ๗๒๕.๗ ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าเกาะภูเก็ตเพียงเล็กน้อย (ภูเก็ตมีพื้นที่รวม ๕๗๐ ตารางกิโลเมตร) แต่มีประชากรในเกาะเล็กนี้ๆ สูงถึง ๖.๒ ล้านคน ทำให้สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความหนาแน่นของประชากรเป็นอันดับ ๒ ของโลก รองจากโมนาโก ด้วยระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและ

สังคมอยู่ในระดับสูง ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวในอัตราสูงจึงมีการบริโภคสินค้าและบริการต่างๆ เป็นจำนวนมาก ปริมาณขยะมูลฝอยในสิงคโปร์พุ่งสูงขึ้นอย่างมากถึง ๗ เท่าในช่วง ๔๐ ปีที่ผ่านมาโดยในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ สิงคโปร์มีปริมาณขยะรวมทุกประเภทอยู่ที่ ๕,๘๘๐,๐๐๐ ตัน ขยะที่เผาได้ส่วนใหญ่จะถูกส่งไปกำจัดด้วยเตาเผาขยะที่มีอยู่ ๔ แห่ง (NEA, ๒๐๒๒) รัฐบาลคาดการณ์ว่า ด้วยอัตราการกำจัดขยะในปัจจุบัน หลุมฝังกลบที่มีอยู่เพียงแห่งเดียวของประเทศ คือ Semakau Landfill ซึ่งรองรับขยะที่มาจากเตาเผาและขยะที่เผาไม่ได้ นั้น จะรองรับขยะได้ถึงปี ค.ศ. ๒๐๓๕ เท่านั้น (Fu, ๒๐๒๑) ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลสิงคโปร์จึงให้ความสำคัญกับมาตรการลดปริมาณขยะเป็นอย่างมากเพื่อที่จะยืดอายุการใช้งานของหลุมฝังกลบที่มีอยู่แห่งเดียวนี้

ด้วยประเทศที่เป็นเกาะ ทรัพยากรในประเทศมีจำกัดมาก สิงคโปร์จึงต้องนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้ขยะบรรจุภัณฑ์เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก คิดเป็นสัดส่วนถึง ๑ ใน ๓ ของขยะมูลฝอย รัฐบาลได้ประเมินว่า ในปี ค.ศ. ๒๐๑๙ คนสิงคโปร์ได้ใช้และทิ้งบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ครั้งเดียว (Single-use Packaging หรือ Disposables) เป็นจำนวนถึง ๒ แสนตัน คิดเป็นปริมาณที่สามารถนำไปผสมสละว้ายน้ำขนาดมาตรฐานได้ถึง ๔๐๐ แห่ง สิงคโปร์ยังถูกจัดให้เป็นประเทศที่มีอัตราการบริโภคพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งสูงที่สุดในโลกอยู่ที่ ๗๖ กิโลกรัมต่อคนในปี ค.ศ. ๒๐๑๙ (Charles, Kimman & Saran, ๒๐๒๑) ปริมาณขยะพลาสติกที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ อยู่ที่ ๘๖๘,๐๐๐ ตัน ส่วนใหญ่ส่งไปกำจัดด้วยการเผา อัตรารีไซเคิลพลาสติกต่ำมาก เพียงร้อยละ ๔ หรือ ๔๑,๐๐๐ ตันเท่านั้น นอกจากขยะบรรจุภัณฑ์แล้ว ขยะอาหารนับเป็นปัญหาสำคัญของสิงคโปร์ ในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ มีขยะอาหารเกิดขึ้นรวมทั้งสิ้น ๖๕๕,๐๐๐ ตัน แต่มีอัตราการนำไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๙ เท่านั้น รัฐบาลสิงคโปร์จึงได้ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาขยะบรรจุภัณฑ์และขยะอาหารเป็นอย่างมาก (NEA, ๒๐๒๒; MEWR, ๒๐๑๙)

เดิมสิงคโปร์มุ่งเน้นมาตรการเชิงสมัครใจกับภาคธุรกิจและประชาชนในการจัดการขยะที่ต้นทาง ดังจะเห็นได้จากการดำเนินโครงการข้อตกลงบรรจุภัณฑ์ยั่งยืน (Singapore Packaging Agreement : SPA) ที่เริ่มมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๗ เพื่อผลักดันให้ผู้ผลิตลดการใช้วัสดุและขยะบรรจุภัณฑ์ (NEA, ๒๐๒๒) ส่วนโครงการรณรงค์ผู้บริโภค ภาครัฐและภาคเอกชนได้สนับสนุนองค์กรพัฒนาเอกชน “Zero Waste SG” ให้ดำเนินโครงการรณรงค์การพกภาชนะส่วนตัวและลดการใช้ถุงพลาสติกภายใต้โครงการ “Bring Your Own (BYO)” มาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๑๗ (Zero Waste SG, ๒๐๒๐) แต่ด้วยปริมาณขยะมูลฝอยที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเผชิญกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้รัฐบาลสิงคโปร์ต้องยกระดับการบริหารจัดการขยะให้เข้มข้นยิ่งขึ้นด้วยการกำหนดนโยบาย แผนและกฎหมายที่มุ่งเน้นการลดขยะที่ต้นทางตั้งแต่กระบวนการผลิต และผลักดันให้ภาคเอกชนมาร่วมรับผิดชอบในการจัดระบบเก็บรวบรวมและจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สิงคโปร์ได้จัดทำแผนแม่บทสิงคโปร์ปลอดขยะ (Zero Waste Masterplan) เมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๙ กำหนดวิสัยทัศน์ที่จะปรับเปลี่ยนประเทศไปสู่ประเทศปลอดขยะ (Zero Waste Nation) โดยกำหนดเป้าหมายที่จะลดปริมาณขยะที่จะต้องส่งไปกำจัดด้วยการฝังกลบลงให้ได้ร้อยละ ๓๐ นั่นคือ ลดจาก ๐.๓๖ กิโลกรัมต่อคนต่อวัน ในปีฐาน ๒๐๑๘ ให้เหลือ ๐.๒๕ กิโลกรัมต่อคนต่อวัน ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยจะเพิ่มอัตราการรีไซเคิลในภาพรวมให้ได้ร้อยละ ๗๐ แบ่งเป็นอัตราการรีไซเคิลจากภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๘๑ และภาคชุมชน ร้อยละ ๓๐ เพื่อนำไปสู่การยืดอายุการใช้งานหลุมฝังกลบ Semakau ให้ยาวนานกว่าปี ค.ศ. ๒๐๓๕ (MEWR, ๒๐๑๙)

เพื่อให้มาตรการตามแผนแม่บทเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลสิงคโปร์จึงได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Resource Sustainability Act ๒๐๑๙) ควบคู่ไปกับมาตรการรณรงค์ สร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจและผู้บริโภคเพื่อนำไปสู่การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (**บทความ:** เรียนรู้ความพยายามของสิงคโปร์ในการจัดการขยะอย่างยั่งยืน จากเตาเผาสู่การลดขยะที่ต้นทาง โดย สุจิตรา วาสนาดำรงดี นักวิจัยสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

โดยปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาคล้ายคลึงกับประเทศไทย ซึ่งต้องกำหนดนโยบายและมีกฎหมายบังคับใช้ให้เกิดรูปธรรม

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ร่างข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทั่วไปในเขตตำบลหนองบัวศาลารวมถึงผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กู้จัด หรือหาประโยชน์จากการจัดกสนมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ รวมถึงกำหนดมาตรฐานสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

(๑) มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยการลงพื้นที่ตามแผนการรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะคลอง หมู่ที่ ๑ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองตะคลอง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุ่มปึก หมู่ที่ ๒ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหนองตะลุ่มปึก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๙	ราย

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิง หมู่ที่ ๓ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองปลิง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๖	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๖	ราย

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองบัวศาลา หมู่ที่ ๔ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองบัวศาลา

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๔	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๔	ราย

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านอ่างหนองแหน หมู่ที่ ๕ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านอ่างหนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๓	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๓	ราย

วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองโสมง หมู่ที่ ๖ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองโสมง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๙	ราย

วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านใหม่หนองแหน หมู่ที่ ๗ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านใหม่หนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตากง หมู่ที่ ๘ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตากง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๒	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๒	ราย

วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิงใหม่ หมู่ที่ ๙ ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสุขกมล

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๐	ราย

วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุมปุ๊กใหม่ หมู่ที่ ๑๐ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตะลุมปุ๊กใหม่

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๕	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๕	ราย

(๒) มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบกลางทางกฎหมาย จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลการรับฟังความคิดเห็น คือ ไม่มีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ข้อบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ให้หน่วยงาน ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ ประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทั่วไปในเขตตำบลหนองบัวศาลา รวมถึงผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมลพิษทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ รวมถึงกำหนดมาตรฐานสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้ดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังนี้

(๑) การเตรียมการจัดทำโครงการอบรมและรณรงค์การจัดการขยะมูลฝอย เพื่อให้ประชาชนทำการคัดแยกขยะก่อนทิ้งตามประเภทของถังขยะ ๔ ประเภท ดังนี้

๑.๑ ถังสีเขียว ใช้สำหรับขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือ มูลฝอยอินทรีย์ คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่ไม่รวมถึง ซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

๑.๒ ถังสีเหลือง ใช้สำหรับขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยนำมาใช้ใหม่ คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุเหลือใช้ที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋องเครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น

๑.๓ ถังสีส้ม ใช้สำหรับขยะอันตราย (Hazardous waste) หรือ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน คือ ขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น

๑.๔ ถังสีน้ำเงิน ใช้สำหรับขยะทั่วไป (General waste) หรือ มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยาก และไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใสขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร พอลียเอทีนอาหาร เป็นต้น

(๒) การเตรียมการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓) การเตรียมความพร้อมในการประเมินอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยและการออกใบอนุญาต

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้เตรียมการประชาสัมพันธ์ชี้แจงรายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบัญญัติ รวมทั้งแนวทางในการประเมินอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยและการออกใบอนุญาตดังกล่าว เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบรายละเอียดและแนวทางการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

อัตรากำล้างที่ต้องใช้ ๓๔ อัตรากำล้างที่มีอยู่แล้ว ๒๗ อัตรากำล้าง (ข้าราชการ ๔ อัตรากำล้าง พนักงานจ้าง ๑ อัตรากำล้าง พนักงานจ้างภาระกิจชั่วคราว ๔ อัตรากำล้าง และพนักงานจ้างประจำทำรถยนต์ ๑๙ อัตรากำล้าง) อัตรากำล้างที่ต้องเพิ่มขึ้น ๗ อัตรากำล้าง (ข้าราชการ ๓ อัตรากำล้าง พนักงานจ้าง ๑ อัตรากำล้าง และพนักงานจ้างประจำทำรถยนต์ ๓ อัตรากำล้าง)

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ (ไม่มี)

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ร่างข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีการจัดการมูลฝอยทั่วไปที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ ซึ่งจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการมูลฝอยทั่วไปมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป จึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการมูลฝอยทั่วไป หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการและอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปของราชการ ส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ (ไม่มี)

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ (ไม่มี)

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา และการให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

การดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดขยะมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เนื่องจากเป็นการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสภาวะสิ่งแวดล้อมและความสะอาด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการใช้ระบบคณะกรรมการ ใดๆ ก็ดี พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขและคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

คณะกรรมการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ คือ ๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงานและมาตรการเกี่ยวกับการสาธารณสุข และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใดๆ เกี่ยวกับการสาธารณสุขตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ๒) ศึกษา วิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการสาธารณสุข ๓) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ๕) กำหนดโครงการและประสานงานระหว่างส่วนราชการและราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ๖) ควบคุม สอดส่องการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อรายงานต่อรัฐมนตรี (๖/๑) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และ ๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด คือ ๑) ดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการตามมาตรา ๑๐(๑) ๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามที่รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการมอบหมาย ๓) ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น และให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด ๔) ประสานงาน สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการของส่วนราชการและราชการส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามโครงการที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ๕) สอดส่องหรือกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อ รายงานต่อคณะกรรมการ ๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุขและการ อนามัยสิ่งแวดล้อม ๗) ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมอนามัยตาม มาตรา ๘/๑ ๘) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา และ ๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด หรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการกำหนดโทษทางอาญา แต่อย่างไรก็ดีตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามไว้อย่างชัดเจนในแต่ละกรณีแล้ว

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจกรรมทางปกครอง

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้จัดทำคู่มือการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจประเมินมาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพก่อนการเสนอผู้อนุญาตพิจารณา เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนเพื่อกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการตรวจประเมินอัตราค่าธรรมเนียมหรือกำหนดมาตรฐานผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดขยะมูลฝอยทั่วไปโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

(นายจำเริญ เปล้ากระโทก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

วันที่ ๓๐ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ชื่อร่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ซึ่งได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้น โครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยได้นำมาศาสตร์ของพระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งยึดหลัก ๓ ประการคือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” มาเป็นหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

๑) แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย สังคมจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์อันเป็นกติกาให้สังคมถือปฏิบัติเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐในการดำเนินนโยบายสาธารณะในนิติรัฐ รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะกระทำการใดที่กระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมีอำนาจตามกฎหมายที่ปวงชนหรือผู้แทนปวงชนให้ความเห็นชอบ การปฏิรูปกฎหมายจึงมุ่งเน้นเป้าประสงค์เพื่อให้เกิดผลอันพึงประสงค์ในการมีกฎหมายที่ดีและมีเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตาม

หลักการของมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้มุ่งเน้นกิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาครัฐ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ๕ กิจกรรม คือ (๑) มีกลไกยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่สร้างภาระหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพของประชาชน เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม (๒) จัดให้มีกลไกทางกฎหมายเพื่อให้มีการพิจารณาปรับเปลี่ยนโทษทางอาญาที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงให้เป็นโทษปรับเป็นพินัย เพื่อลดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน (๓) จัดให้มีกลไกกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแล และบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย (๔) จัดให้มีกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมาย (๕) จัดทำประมวลกฎหมายเพื่อรวบรวมกฎหมายเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกันเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

๒) แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมของการพัฒนาทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศ ในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างมาก รัฐบาลปัจจุบันได้แสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับการปฏิรูป โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศขึ้นต่อเนื่องจากการมีสภาพปฏิรูปประเทศ และสภา สปช. ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาเพื่อทำหน้าที่ในการปฏิรูปประเทศเพื่อเกิดความสมดุลในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าประสงค์เพื่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในเรื่องขยะ น้ำเสีย คุณภาพอากาศที่แย่ง การร่อยหรอของความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ของประเทศ ซึ่งปัญหาดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม อันเนื่องจากปัจจัยต่างๆ เช่น นโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความต่อเนื่อง ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องล้าสมัยและมักไม่มีการบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม ความพยายามในการสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาเกษตร อุตสาหกรรม บริการท่องเที่ยว ล้วนส่งผลให้ปัญหาต่างๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขแต่กลับสะสมพอกพูนมากขึ้น กลายเป็นปัญหาที่ซับซ้อนต่อการแก้ไขมากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการในรูปแบบเดิมเพื่อแก้ไขปัญหาจึงไม่อาจดำเนินการแก้ปัญหาได้อย่างประสบผลได้ จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ให้เกิดการรักษา ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุล ช่วยแก้ไขปัญหาที่เรื้อรัง มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบปัญหาคืออะไร

ปัญหาการกำจัดสิ่งปฏิกูลกำลังเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ เราไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ว่ามีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น และมีการบริโภคกันสูงมากขึ้น ซึ่งย่อมมีปริมาณของสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากมายหลายเท่าตัว นอกจากนี้ยังมีการสะสมของเชื้อโรคจากการกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่ถูกวิธี ซึ่งเชื้อโรคที่ปนเปื้อนจากสิ่งปฏิกูลอาจซึมลงใต้พื้นผิวดินหรือแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ส่งผลเกิดการปนเปื้อนโดยที่ไม่มีใครเห็น โดยจะเห็นได้ว่าการจัดการสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนและก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

การจัดการสิ่งปฏิกูลที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรค และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน รวมถึงไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการสิ่งปฏิกูลมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูลหลักเกณฑ์ การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการและอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลของราชการส่วนท้องถิ่น และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ (๑๗) เกี่ยวกับการ รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และ (๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา จึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๒ และ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่องการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดให้การดำเนินการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป อยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ และมีมาตรฐาน

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการสิ่งปฏิกูลในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แต่หากการจัดการสิ่งปฏิกูลที่มีประสิทธิภาพถือเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องร่วมมือกัน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา กำหนดนโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลประกอบด้วย ๔ นโยบาย ดังนี้

- ๑) ให้มีการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ตั้งแต่การเก็บกัก การเก็บขน การขนส่ง และการกำจัด
- ๒) ควบคุมอัตราการผลิตขยะมูลฝอยของประชากร และส่งเสริมการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนร่วมลงทุน ก่อสร้าง และ/หรือบริหารและดำเนินระบบกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมากขึ้น

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ประกอบไปด้วยรัฐบาลกลาง ๒๖ รัฐ (คิริพร เทนท์, ๒๕๕๕: ๑๑๓) ซึ่งพวกเขามีกฎหมายและกฎหมายรัฐบาลของรัฐบาลกลางในการจัดการภาคสนาม การจัดการขยะ ส่วนรัฐบาลก็จะเป็นผู้รับผิดชอบสำหรับประเด็นข้อกฎหมาย สำหรับการกระทำของเขาเป็นความรับผิดชอบของรัฐ และในเขตเทศบาลมีกฎหมายเฉพาะ และการบังคับใช้การจัดการขยะ อาทิเช่น การกำหนดการคัดแยก การกำหนดข้อกฎหมายห้ามทิ้ง ขยะต่างๆ มีสำนักงานกลางสำหรับคัดกรองให้มีมาตรฐานทางสิ่งแวดล้อม (Max Oetli, ๒๐๐๙: ๓๕) ในหลายเทศบาลในสวิตเซอร์แลนด์มีการแบ่งแยกขยะเป็นกลุ่ม ๔ ประเภท ๑) ทิ้งไป ๒) ขยะที่เป็นอันตราย ๓) ขยะที่มีประโยชน์ เช่น สามารถรีไซเคิลหรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ๔) ขยะชนิดพิเศษ ซึ่งจะกำหนดเป็นกรณีๆ ไป

EPA (Environmental Protection Agency) ได้วางรากฐานหลักกฎหมายของกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศสวิตเซอร์แลนด์และได้ออกเดินทางหาเครื่องมือโดยทั่วไปของกฎหมายสิ่งแวดล้อม เช่น การประเมินผลกระทบของสิ่งแวดล้อม ข้อมูลสิ่งแวดล้อม การกระตุ้นการประเมินค่าและสิทธิในการอุทธรณ์ขององค์กร แต่มันไม่ได้ถูกจำกัดมาตรการป้องกันการป้องกันไว้ก่อนแต่เพียงผู้เดียวในบทบาทนิติ เกี่ยวกับการฟื้นฟูและการปรับปรุง EPA (Environmental Protection Agency) ยังกำหนดว่าจะทำอะไรถ้าบ่งคับไม่ให้ปฏิบัติตาม

นอกจากนั้นสวิตเซอร์แลนด์ยังมีกฎหมายที่เข้มงวดสำหรับพื้นที่การฝังกลบ กล่าวคือ ขยะที่ไม่สามารถรีไซเคิลได้ตั้งนั้นการฝังกลบไม่จำเป็นต้องใช้ความเสี่ยงกับสิ่งแวดล้อม ในทางปฏิบัตินี้ คือ ความหมายที่ขยะไม่ควรทำปฏิกิริยาในน้ำนานกว่าและต้องไม่ละลายในน้ำเท่าที่เป็นไปได้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติ ดังนั้น ขยะมีสารเคมีถูกกรักกราก่อนที่จะฝังกลบดิน ยกตัวอย่างเช่น การเผาไหม้ ขยะในพืช ต้องถูกจัดวางยังสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตให้ฝังกลบ โดยอาจจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของขยะ การฝังกลบต้องกำหนดความสัมพันธ์ของอุปกรณ์เทคโนโลยีไว้หลังการดูแล

โดยปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาคลายคลึงกับประเทศไทย ซึ่งต้องกำหนดนโยบายและมีกฎหมายบังคับใช้ให้เกิดรูปธรรม

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ร่างข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดสิ่งปฏิกูลในเขตตำบลหนองบัวศาลารวมถึงผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ รวมถึงกำหนดมาตรฐานสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อบัญญัตินี้กำหนดให้ผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

(๑) มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยการลงพื้นที่ตามแผนการรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะคลอง หมู่ที่ ๑ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองตะคลอง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุมปึก หมู่ที่ ๒ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหนองตะลุมปึก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๙	ราย

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิง หมู่ที่ ๓ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองปลิง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๖	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๖	ราย

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองบัวศาลา หมู่ที่ ๔ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองบัวศาลา

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๔	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๔	ราย

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านอ่างหนองแหน หมู่ที่ ๕ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านอ่างหนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๓	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๓	ราย

วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองโสมง หมู่ที่ ๖ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองโสมง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๙	ราย

วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านใหม่หนองแหน หมู่ที่ ๗ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านใหม่หนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตาก หมู่ที่ ๘ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตาก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๒	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๒	ราย

วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิงใหม่ หมู่ที่ ๙ ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสุขกมล

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๐	ราย

วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุมปุ๊กใหม่ หมู่ที่ ๑๐ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตะลุมปุ๊กใหม่

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๕	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๕	ราย

(๒) มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบกลางทางกฎหมาย จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลการรับฟังความคิดเห็น คือ ไม่มีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ข้อบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการ หรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ให้หน่วยงาน ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถาน ประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดสิ่งปฏิกูลในเขต ตำบลหนองบัวศาลา รวมถึงผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการ จัดการสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ รวมถึงกำหนด มาตรฐานสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบ

ควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้ดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายป้องกันและขจัดมลพิษจากขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลประกอบด้วย ๔ นโยบาย

๑.๑) ให้มีการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ตั้งแต่การเก็บกัก การเก็บขน การขนส่ง และการกำจัด

๑.๒) ควบคุมอัตราการผลิตขยะมูลฝอยของประชากร และส่งเสริมการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์

๑.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนร่วมลงทุน ก่อสร้าง และ/หรือบริหารและดำเนินระบบกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๑.๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมากขึ้น

(๒) การเตรียมการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓) การเตรียมการพร้อมในการประเมินอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและการออกใบอนุญาต

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้เตรียมการประชาสัมพันธ์ชี้แจงรายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบัญญัติ รวมทั้งแนวทางในการประเมินอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล และการออกใบอนุญาตดังกล่าว เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบรายละเอียดและแนวทางการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

อัตรากำลังที่ต้องใช้ ๓๔ อัตรา อัตรากำลังที่มีอยู่แล้ว ๒๗ อัตรา (ข้าราชการ ๔ อัตรา พนักงานจ้าง ๑ อัตรา พนักงานจ้างภาระกิจชั่วคราว ๔ อัตรา และพนักงานจ้างประจำทำรายชยะ ๑๙ อัตรา) อัตรากำลังที่ต้องเพิ่มขึ้น ๗ อัตรา (ข้าราชการ ๓ อัตรา พนักงานจ้าง ๑ อัตรา และพนักงานจ้างประจำทำรายชยะ ๓ อัตรา)

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ (ไม่มี)

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ร่างข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีการจัดการสิ่งปฏิกูลที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ ซึ่งจะควบคุมและป้องกันไม่ให้มีการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการสิ่งปฏิกูลมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล จึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูล หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการและอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ (ไม่มี)

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ (ไม่มี)

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา และการให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

การดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เนื่องจากเป็นการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสภาวะสิ่งแวดล้อมและความสะอาด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและการแพร่ระบาดของเชื้อโรค

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการใช้ระบบคณะกรรมการ อย่่างไรก็ดีพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขและคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

คณะกรรมการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ คือ ๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงานและมาตรการเกี่ยวกับการ สาธารณสุข และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใดๆ เกี่ยวกับการสาธารณสุข ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ๒) ศึกษา วิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการสาธารณสุข ๓) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และต่อ ราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ๕) กำหนดโครงการและประสานงานระหว่างส่วนราชการและราชการส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ๖) ควบคุม สอดส่องการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อรายงานต่อรัฐมนตรี (๖/๑) ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุข กรุงเทพมหานครในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และ ๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด คือ ๑) ดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการตามมาตรา ๑๐(๑) ๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการ สาธารณสุขตามที่รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการมอบหมาย ๓) ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น และให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด ๔) ประสานงาน สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการของส่วนราชการและราชการส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตาม โครงการที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ๕) สอดส่องหรือกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อ รายงานต่อคณะกรรมการ ๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ สาธารณสุขและการ อนามัยสิ่งแวดล้อม ๗) ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ของอธิบดีกรมอนามัยตาม มาตรา ๘/๑ ๘) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้อัยคำหรือ ให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา และ ๙) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด หรือคณะกรรมการ สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการกำหนดโทษทางอาญา แต่อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามไว้อย่างชัดเจนในแต่ละกรณีแล้ว

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจกรรมทางปกครอง

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้จัดทำคู่มือการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจประเมินมาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพก่อนการเสนอผู้อนุญาตพิจารณา เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนเพื่อกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการตรวจประเมินอัตราค่าธรรมเนียมหรือกำหนดมาตรฐานผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

(นายจำเริญ เปล้ากระโทก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

วันที่ ๓๐ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ชื่อร่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๖๖

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ซึ่งได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้น โครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยได้นำมาพิจารณาของพระราชกฤษฎีกาพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งยึดหลัก ๓ ประการคือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” มาเป็นหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

๑) แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย สังคมจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์อันเป็นกติกาให้สังคมถือปฏิบัติเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐในการดำเนินนโยบายสาธารณะในนิติรัฐ รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะกระทำการใดที่กระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมีอำนาจตามกฎหมายที่ปวงชนหรือผู้แทนปวงชนให้ความเห็นชอบ การปฏิรูปกฎหมายจึงมุ่งเน้นเข้าประสงค์

เพื่อให้เกิดผลอันพึงประสงค์ในการมีกฎหมายที่ดีและมีเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อขจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตามหลักการของมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้มุ่งเน้นกิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาครัฐ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ๕ กิจกรรม คือ (๑) มีกลไกยกเลิกหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่สร้างภาระหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพของประชาชน เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม (๒) จัดให้มีกลไกทางกฎหมายเพื่อให้มีการพิจารณาปรับเปลี่ยนโทษทางอาญาที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงให้เป็นโทษปรับเป็นพินัย เพื่อลดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน (๓) จัดให้มีกลไกกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแล และบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย (๔) จัดให้มีกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมาย (๕) จัดทำประมวลกฎหมายเพื่อรวบรวมกฎหมายเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกันเพื่อความสะดวกในการใช้งาน

๒) แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมของการพัฒนาทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศ ในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างมาก รัฐบาลปัจจุบันได้แสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนในการให้ความสำคัญกับการปฏิรูป โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศขึ้นต่อเนื่องจากการมีสภาปฏิรูปประเทศ และสภา สปช. ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา เพื่อทำหน้าที่ในการปฏิรูปประเทศเพื่อเกิดความสมดุลในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าประสงค์เพื่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในเรื่องขยะ น้ำเสีย คุณภาพอากาศที่แย่ง การร่อยหรอของความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ของประเทศ ซึ่งปัญหาดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม อันเนื่องจากปัจจัยต่างๆ เช่น นโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความต่อเนื่อง ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องล้าสมัย และมักไม่มีการบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม ความพยายามในการสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาเกษตร อุตสาหกรรม บริการท่องเที่ยว ล้วนส่งผลให้ปัญหาต่างๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขแต่กลับสะสมพูนมากขึ้น กลายเป็นปัญหาที่ซับซ้อนต่อการแก้ไขมากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการในรูปแบบเดิมเพื่อแก้ไขปัญหาก็ไม่อาจดำเนินการแก้ปัญหาได้อย่างประสบผลได้ จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ให้เกิดการรักษา ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุล ช่วยแก้ไขปัญหาก็เรื้อรัง มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่าง เป็นธรรม นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบปัญหาคืออะไร

ประเทศไทยได้ใช้มาตรการทางกฎหมายในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ และจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด ๑๙ ที่ทำให้เกิดมูลฝอยติดเชื้อปริมาณมาก และปัจจุบันปัญหาขยะกำลังเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ ประชากรส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการคัดแยกขยะ รวมถึงการกำจัดขยะที่ถูกวิธี ประกอบกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีจำนวนมาก โดยสาเหตุเกิดจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวของชุมชนเมือง และการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ จะพบว่าปัญหาขยะติดเชื้อกลายเป็นวิกฤตในการจัดการขยะมูลฝอยและทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสภาพความเป็นอยู่ในสังคมมากมาย โดยเฉพาะประชาชนเมื่อทิ้งขยะลงในถังแล้วกลับไม่รู้ว่าจะขยะเหล่านั้นอาจไปส่งผลกระทบต่อผู้อื่น รวมถึงระบบนิเวศได้ง่ายๆ เพราะขยะหลากหลายรูปแบบจะถูกนำไปกองทับถมรวมกันโดยที่ไม่ได้ถูกแยกประเภทตั้งแต่แรก สิ่งที่เป็นอยู่ในกองขยะเหล่านั้นอาจกลายเป็นแหล่งเชื้อโรคและแบคทีเรียขนาดใหญ่ที่สามารถแพร่เชื้อให้กับผู้ที่สัมผัสกับขยะเหล่านี้โดยตรงได้ นอกจากนี้ขยะมูลฝอยเป็นขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้งานได้อีก การจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่ไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของประชาชน ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม และก่อให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคอีกด้วย

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

การจัดการมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพไม่ดีพอ จะส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีกลุ่มโรคที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดการมูลฝอยที่ไม่ดีและไม่ถูกสัญลักษณ์ ทั้งในขั้นตอนของการเก็บรวบรวม การเคลื่อนย้าย การขนส่ง การกำจัด และสิ่งที่เหลือจากระบบกำจัด เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของชีวิตมนุษย์ สิ่งมีชีวิตอื่นๆ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะมูลฝอยติดเชื้อเป็นตัวสำคัญที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรค การจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่เหมาะสมและถูกสัญลักษณ์ จะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชนและไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ มีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บขน และกำจัด สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการ เกี่ยวกับสัญลักษณ์ในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ และอัตรา ค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออก ใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ (๑๗) เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และ (๑๘) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา จึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.

๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๒ และ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่องการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดให้การดำเนินการเก็บ ขน กู้จัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยทั่วไป อยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลให้เป็นไปอย่างมี คุณภาพ และมีมาตรฐาน

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหการจัดการขยะมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยรูปแบบการบริหารจัดการของราชการส่วนท้องถิ่นที่สามารถดำเนินการได้ตาม กฎหมาย คือ การให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำระบบกำจัดรวม และองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ เก็บขนไปยังจุดที่กำหนด

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาได้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

หลายประเทศที่เริ่มมีการระบาดของโรคโควิด-๑๙ ก่อนประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศจีนและฮ่องกง พบว่าเริ่มประสบปัญหาในการกำจัดขยะติดเชื้อแล้ว โดยในประเทศฮ่องกง เมื่อประชาชนจำนวนมากสวมใส่ หน้ากากอนามัยเพิ่มขึ้น เนื่องจากหวาดกลัวการระบาดของโรคโควิด-๑๙ ใ้ อย่างไรก็ดี หลังจากที่หน้ากาก อนามัยเหล่านี้ถูกใช้งานแล้ว หน้ากากเหล่านี้ถูกทิ้งอย่างไม่ถูกต้อง ส่งผลให้มีขยะหน้ากากอนามัยจำนวนมาก ลอยมาติดบริเวณชายหาดหมู่เกาะไซโค ของประเทศฮ่องกง ขยะดังกล่าวเป็นภัยคุกคามต่อระบบนิเวศของหมู่ เกาะไซโค สำหรับประเทศจีน การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-๑๙ ส่งผลให้ประเทศจีนต้องเผชิญกับปัญหาขยะ หน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วและขยะติดเชื้อที่เกิดจากสถานพยาบาลจำนวนมาก การที่ประเทศจีนมีเตาเผาขยะติด เชื้อไม่เพียงพอสำหรับกำจัดขยะเหล่านี้อย่างถูกวิธี และมีเตาเผาขยะติดเชื้อจำนวนหนึ่งซึ่งสร้างขึ้นสำหรับ จัดการกับขยะติดเชื้อในช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโรค SARs ใกล้สิ้นอายุการใช้งาน ส่งผลให้มีความ จำเป็นต้องกำจัดขยะติดเชื้อเหล่านี้อย่างไม่ถูกวิธี อีกทั้งทำให้ประชาชนและพนักงานเก็บขนขยะมีความเสี่ยงที่ จะได้รับเชื้อจากมูลฝอยติดเชื้อเหล่านี้อีกด้วย ในกรณีของเมืองอู่ฮั่น ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการแพร่ระบาดของ โรคโควิด-๑๙ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นในแต่ละวันสูงถึง ๒๐๐ ตัน ซึ่งมากกว่า ศักยภาพในการรองรับของเตาเผาขยะติดเชื้อถึง ๔ เท่าตัว ส่งผลให้มีมูลฝอยติดเชื้อจำนวนมากที่ไม่ได้รับการ กำจัดอย่างถูกวิธี เพิ่มความเสี่ยงทางด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอู่ฮั่น

มาตรการของจีนค่อนข้างเข้มข้นและจริงจังให้คนคัดแยกและทิ้งอย่างถูกวิธี หากพิจารณามาตรการของ ประเทศจีนเกี่ยวกับการจัดการขยะหน้ากากอนามัย พบว่ารัฐบาลจีนได้ใช้มาตรการที่เข้มข้นในการจัดการกับผู้ ที่ทิ้งหน้ากากอนามัยและขยะติดเชื้ออื่นๆ แบบผิดวิธีควบคู่ไปกับมาตรการทางสังคมซึ่งจริงจังให้คนคัดแยกและ ทิ้งขยะเหล่านี้อย่างถูกต้อง โดยรัฐบาลจีนได้กำหนดให้ตั้งถังขยะพิเศษในชุมชนทุกแห่งและออกข้อกำหนดให้ ประชาชนนำหน้ากากอนามัยที่ใช้แล้วพับใส่ถุงพลาสติกและทิ้งลงในถังขยะพิเศษสีแดงเท่านั้น โดยที่ถังขยะทุก แห่งจะมีกล้อง CCTV บันทึกตลอดเวลา โดยในกรณีของเมืองเซี่ยงไฮ้ หากประชาชนทิ้งหน้ากากอนามัยที่ใช้ แล้วไม่ตรงกับถังที่กำหนดจะถูกปรับ^๖ ครั้งละ ๒๐๐ หยวน หรือ ๑,๐๐๐ บาท แต่ในกรณีของร้านค้า จะถูกปรับ ครั้งละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ หยวน หรือ ๒๕๐,๐๐๐ บาท นอกเหนือจากเงินค่าปรับแล้ว มาตรการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน ซึ่งชาวเซี่ยงไฮ้หลายคนกังวลคือการถูกตัดคะแนนความน่าเชื่อถือทางสังคม (Social Credit Rating) ซึ่งเป็น ฐานข้อมูลซึ่งติดตามพฤติกรรมทางการเงินและทางสังคมของประชาชนชาวเซี่ยงไฮ้ ซึ่งบ่งบอกถึงระดับความ น่าเชื่อถือ (Trustworthiness) ผู้ที่มีคะแนนความน่าเชื่อถือต่ำจะถูกกีดกันจากการเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน

การทำงานในสถานที่ทำงานที่ดี รวมถึงถูกกีดกันจากการเข้าใช้ประโยชน์พื้นที่สาธารณะบางแห่ง เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นมาตรการทางสังคมซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจในการคัดแยกและทิ้งขยะให้ถูกต้องของชาวเมืองเชียงใหม่ สำหรับขยะติดเชื้อมีผ่านการคัดแยกแล้ว จะมีเจ้าหน้าที่ของเมืองที่แต่งชุด PPE ป้องกันตัวเองอย่างดีมาทำการเก็บขนทุกวันพร้อมกับทำการพ่นแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อโรคที่ถังขยะทุกครั้งก่อนนำส่งเตาเผาขยะของเมืองต่อไป (บทความของโครงการประเมินผลกระทบของโควิด-๑๙ ต่อสังคมและเศรษฐกิจ สนับสนุนโดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โดย คณะวิจัย TDRI ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓)

โดยปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาล้ำยุคคลึงกับประเทศไทย ซึ่งต้องกำหนดนโยบายและมีกฎหมายบังคับใช้ให้เกิดมาตรการทางสังคมอย่างเป็นรูปธรรม

๔. การรับฟังความคิดเห็น

- ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว
- ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐
- ร่างกฎหมายที่เสนอมีความสัมพันธ์กับกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

ร่างข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ประชาชนและเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ประกอบการ สถานบริการ สถานบริการสาธารณสุข โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อในเขตตำบลหนองบัวศาลา รวมถึงผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ รวมถึงกำหนดมาตรฐานสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

(๑) มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยการลงพื้นที่ตามแผนการรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะคลอง หมู่ที่ ๑ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองตะคลอง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุมปึก หมู่ที่ ๒ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหนองตะลุมปึก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๙	ราย

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิง หมู่ที่ ๓ ณ ศาลาประชาคมบ้านหนองปลิง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๖	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๖	ราย

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองบัวศาลา หมู่ที่ ๔ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองบัวศาลา

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๔	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๔	ราย

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านอ่างหนองแหน หมู่ที่ ๕ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านอ่างหนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๓	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๓	ราย

วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองโสมง หมู่ที่ ๖ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองโสมง

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๙	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๙	ราย

วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านใหม่หนองแหน หมู่ที่ ๗ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านใหม่หนองแหน

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๐	ราย

วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตาก หมู่ที่ ๘ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตาก

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๓๒	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๓๒	ราย

วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองปลิงใหม่ หมู่ที่ ๙ ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรมสุขกมล

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๒๐	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๒๐	ราย

วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน บ้านหนองตะลุมปึกใหม่ หมู่ที่ ๑๐ ณ ศาลาอเนกประสงค์ SML บ้านหนองตะลุมปึกใหม่

มีผู้เข้าร่วมประชุม	จำนวน	๔๕	ราย
มติที่ประชุมยกมือเห็นชอบ	จำนวน	๔๕	ราย

(๒) มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบกลางทางกฎหมาย จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลการรับฟังความคิดเห็น คือ ไม่มีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

ข้อบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ให้หน่วยงาน ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ สถานบริการสาธารณสุข โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อในเขตตำบลหนองบัวศาลา รวมถึงผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กู้จัด หรือหาประโยชน์จากการจัดกสนมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ รวมถึงกำหนดมาตรฐานสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้ดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังนี้

(๑) การเตรียมการจัดทำโครงการอบรมและรณรงค์การจัดการขยะมูลฝอย เพื่อให้ประชาชนทำการคัดแยกขยะก่อนทิ้งตามประเภทของถังขยะ ๔ ประเภท ดังนี้

๑.๑ ถังสีเขียว ใช้สำหรับขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือ มูลฝอยอินทรีย์ คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่ไม่รวมถึง ซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

๑.๒ ถังสีเหลือง ใช้สำหรับขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยนำมาใช้ใหม่ คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุเหลือใช้ที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋องเครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น

๑.๓ ถังสีส้ม ใช้สำหรับขยะอันตราย (Hazardous waste) หรือ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน คือ ขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุแก๊สไวไฟ วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น

๑.๔ ถังสีน้ำเงิน ใช้สำหรับขยะทั่วไป (General waste) หรือ มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยาก และไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใสขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ของบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเบื้อนเศษอาหาร โฟมเบื้อนอาหาร พอลียเบื้อนอาหาร เป็นต้น

๑.๕ ถังสีแดง ใช้สำหรับขยะติดเชื้อ (Infectious waste) หรือ มูลฝอยติดเชื้อ คือ ขยะมูลฝอยที่เกิดจากกระบวนการรักษาพยาบาลการตรวจวินิจฉัย ทางกายภาพการให้ภูมิคุ้มกัน การทดลองเกี่ยวกับโรค

ซึ่งจะมีหรืออาจมีเชื้อโรคปะปนอยู่ ถ้ามีการสัมผัสจะทำให้เกิดโรค เช่น หน้ากากอนามัยที่ใช้แล้ว ชุดตรวจ ATK อุปกรณ์ทางการแพทย์ เข็มฉีดยา สำลี ผ้าพันแผล เป็นต้น

(๒) การเตรียมการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา เรื่อง การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๓) การเตรียมความพร้อมในการประเมินอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อและการออกใบอนุญาต

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้เตรียมการประชาสัมพันธ์ชี้แจงรายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบัญญัติ รวมทั้งแนวทางในการประเมินอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยและการออกใบอนุญาตดังกล่าว เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบรายละเอียดและแนวทางการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับในเขตตำบลหนองบัวศาลา ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลาแล้วเจ็ดวัน

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

อัตรากำลังที่ต้องใช้ ๓๔ อัตรา อัตรากำลังที่มีอยู่แล้ว ๒๗ อัตรา (ข้าราชการ ๔ อัตรา พนักงานจ้าง ๑ อัตรา พนักงานจ้างภารกิจชั่วคราว ๔ อัตรา และพนักงานจ้างประจำท้ายรถขยะ ๑๙ อัตรา) อัตรากำลังที่ต้องเพิ่มขึ้น ๗ อัตรา (ข้าราชการ ๓ อัตรา พนักงานจ้าง ๑ อัตรา และพนักงานจ้างประจำท้ายรถขยะ ๓ อัตรา)

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ (ไม่มี)

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ร่างข้อบัญญัตินี้กำหนดให้มีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ ซึ่งจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการมูลฝอยติดเชื้อมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนตั้งแต่การเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ จึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการและอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของราชการส่วนท้องถิ่นและอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ (ไม่มี)

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ (ไม่มี)

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา และการให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

การดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กู้จัด หรือหาประโยชน์จากการจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เนื่องจากเป็นการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสภาวะสิ่งแวดล้อมและความสะอาด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและการแพร่ระบาดของเชื้อโรค

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการใช้ระบบคณะกรรมการ อย่างไรก็ตามก็ดีพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขและคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

คณะกรรมการสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่ คือ ๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงานและมาตรการเกี่ยวกับการสาธารณสุข และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใดๆ เกี่ยวกับการสาธารณสุข ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย ๒) ศึกษา วิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการสาธารณสุข ๓) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ๕) กำหนดโครงการและประสานงานระหว่างส่วนราชการและราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ๖) ควบคุม สอดส่องการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อรายงานต่อรัฐมนตรี (๖/๑) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และ ๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด คือ ๑) ดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการตามมาตรา ๑๐(๑) ๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามที่รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการมอบหมาย ๓) ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออก ข้อบัญญัติท้องถิ่น และให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการกำหนด ๔) ประสานงาน สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการของส่วนราชการและราชการส่วน ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามโครงการที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ๕) สอดส่องหรือกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อ รายงานต่อคณะกรรมการ ๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุขและการ อนามัยสิ่งแวดล้อม ๗) ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ของอธิบดีกรมอนามัยตาม มาตรา ๘/๑ ๘) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือ ให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา และ ๙) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด หรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ร่างข้อบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการกำหนดโทษทางอาญา แต่อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามไว้อย่างชัดเจนในแต่ละกรณีแล้ว

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจกรรมทางปกครอง

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา ได้จัดทำคู่มือการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจประเมินมาตรฐานสถานประกอบการเพื่อสุขภาพก่อนการเสนอผู้อนุญาตพิจารณา เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนเพื่อกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการตรวจประเมินอัตราค่าธรรมเนียมหรือกำหนดมาตรฐานผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือหาประโยชน์จากการจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

(นายจำเริญ เปล้ากระโทก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวศาลา

วันที่ ๓๐ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗